

**ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД
ДНІПРОПЕТРОВСЬКОЇ ОБЛАСТІ
ІМЕНЕМ УКРАЇНИ
РІШЕННЯ**

23.09.14р. Справа № 904/5618/14

За позовом Товариства з обмеженою відповідальністю - компанія "ПУЛЬСАР і Ко", м. Рівне

до Товариства з обмеженою відповідальністю "ОТК-САМАРА", м. Новомосковськ, Дніпропетровська область

про стягнення заборгованості за поставку товару

Суддя Петрова В.І.

Представники:

від позивача: Гусакова О.Б., дов. від 12.08.14р.

від відповідача: не з'явився

СУТЬ СПОРУ:

Товариство з обмеженою відповідальністю - компанія "ПУЛЬСАР і Ко" звернулось до господарського суду Дніпропетровської області з позовом до Товариства з обмеженою відповідальністю "ОТК-САМАРА" про стягнення заборгованості за переданий товар у розмірі 83 412,00грн., 3% річних у розмірі 2 234,97грн., інфляційних у розмірі 9 842,61грн.

Позовні вимоги обґрунтовує тим, що відповідач не здійснив оплату за поставлений товар.

22.09.2014р. позивач подав до суду заяву про збільшення позовних вимог, в якій просив стягнути з відповідача основний борг у розмірі 83 412,00грн., 3% річних у розмірі 2 502,35грн. та інфляційні у розмірі 10 843,55грн.

Відповідач явку представника в судові засідання не забезпечив, відзив на позов та витребувані судом документи не подав, про час та місце розгляду справи повідомлений належним чином, з клопотанням про відкладення розгляду справи до суду не звертався.

Суд розглянув справу за наявними в ній матеріалами відповідно до ст. 75 Господарського процесуального кодексу України.

23.09.2014 року по даній справі оголошено вступну та резолютивну частини рішення відповідно до ст. 85 Господарського процесуального кодексу України.

Розглянувши матеріали справи, заслухавши представника позивача, господарський суд, -

ВСТАНОВИВ:

Позивач передав відповідачу товар за накладною №4497 від 30.08.2013р. на суму 105 720,00грн. (а.с.9).

Як вбачається із матеріалів справи, відповідач оплату за накладною №4497 від 30.08.2013р. здійснив частково у розмірі 22 308,00грн. (а.с.10), у зв'язку з чим заборгованість залишилась у розмірі 83 412,00грн.

22.01.2014. позивач направив відповідачу вимогу за №15 від 21.01.2014р. про сплату заборгованості (а.с.11-12), однак останній відповіді не надав, вимогу не задовольнив.

Згідно ч.1 ст.173 Господарського кодексу України господарським визнається зобов'язання, що виникає між суб'єктом господарювання та іншим учасником (учасниками) відносин у сфері господарювання з підстав, передбачених цим Кодексом, в силу якого один суб'єкт (зобов'язана сторона, у тому числі боржник) зобов'язаний вчинити певну дію господарського чи управлінсько-господарського характеру на користь іншого суб'єкта (виконати роботу, передати майно, сплатити гроші, надати інформацію тощо), або утриматися від певних дій, а інший суб'єкт (управнена сторона, у тому числі кредитор) має право вимагати від зобов'язаної сторони виконання її обов'язку.

Відповідно до ч. 2 ст. 180 Господарського кодексу України господарський договір вважається укладеним, якщо між сторонами у передбачених законом порядку та формі досягнуто згоди щодо усіх його істотних умов.

При цьому, в силу ч. 7 ст. 179 Господарського кодексу України господарські договори укладаються за правилами, встановленими Цивільним кодексом України з урахуванням особливостей, передбачених цим Кодексом, іншими нормативно-правовими актами щодо окремих видів договорів.

В силу ч. 1 ст. 208 Цивільного кодексу України для правочинів (за змістом ч. 2 ст. 202 Цивільного кодексу України договір між двома сторонами є двостороннім.

правочином) між юридичними особами встановлена письмова форма.

Однак, згідно ст. 218 Цивільного кодексу України недодержання сторонами письмової форми правочину, яка встановлена законом, не має наслідком його недійсність, крім випадків, встановлених законом.

Крім того, згідно ч.1 ст.181 Господарського кодексу України господарський договір за загальним правилом викладається у формі єдиного документа, підписаного сторонами та скріпленого печатками. Допускається укладення господарських договорів у спрощений спосіб, тобто шляхом обміну листами, факсограмами, телеграмами, телефонограмами тощо, а також шляхом підтвердження прийняття до виконання замовлень, якщо законом не встановлено спеціальні вимоги до форми та порядку укладення даного виду договорів.

Суд вважає, що між сторонами мають місце правовідносини, що склались на підставі укладеного у спрощений спосіб договору купівлі-продажу, за яким сторони не визначили строк здійснення відповідачем оплати за отриманий товар.

Відповідно до ст.655 Цивільного кодексу України за договором купівлі-продажу одна сторона (продавець) передає або зобов'язується передати майно (товар) у власність другій стороні (покупцеві), а покупець приймає або зобов'язується прийняти майно (товар) і сплатити за нього певну грошову суму.

Згідно ч. 1 ст. 193 Господарського кодексу України суб'єкти господарювання та інші учасники господарських відносин повинні виконувати господарські зобов'язання належним чином відповідно до закону, інших правових актів, договору, а за відсутності конкретних вимог щодо виконання зобов'язання - відповідно до вимог, що у певних умовах звичайно ставляться. До виконання господарських договорів застосовуються відповідні положення Цивільного кодексу України з урахуванням особливостей, передбачених цим Кодексом.

Одностороння відмова від зобов'язання або одностороння зміна його умов не допускається, якщо інше не встановлено договором або законом (ст. 525 ЦК України).

Відповідно до ст. 692 Цивільного кодексу України покупець зобов'язаний оплатити товар після його прийняття або прийняття товаророзпорядчих документів на нього, якщо договором або актами цивільного законодавства не встановлений інший строк оплати товару. Покупець зобов'язаний сплатити продавцеві повну ціну переданого товару.

Оскільки строк оплати у накладній сторонами не був встановлений, відповідач мав розрахуватись з позивачем після отримання товару.

Як вбачається із матеріалів справи, відповідач не здійснив оплату за поставлений товар у розмірі 83 412,00грн., у зв'язку з чим дана сума підлягає до стягнення.

Відповідно до ч. 2 ст. 625 Цивільного кодексу України боржник, який

прострочив виконання грошового зобов'язання, на вимогу кредитора зобов'язаний сплатити суму боргу з урахуванням встановленого індексу інфляції за весь час прострочення, а також три проценти річних від простроченої суми, якщо інший розмір процентів не встановлений договором або законом.

Згідно наданого позивачем розрахунку 3% річних за період з 01.09.2013р. по 22.09.2014р. становлять 2 502,35грн., а інфляційні за період з вересня 2013р. по серпень 2014р. становлять 10 843,55грн. та підлягають до стягнення.

На підставі викладеного, враховуючи, що відповідач докази сплати заборгованості до суду не надав, суд вважає, що позовні вимоги позивача підлягають задоволенню.

Керуючись ст.ст. 49, 75, 82-85 Господарського процесуального кодексу України, господарський суд, -

ВИРІШИВ:

Позов задовольнити повністю.

Стягнути з Товариства з обмеженою відповідальністю "ОТК-САМАРА" (51200, Дніпропетровська область, м. Новомосковськ, вул. Заводська, 20, ЄДРПОУ 38231589, ІПН 382315804087, св. №200074911) на користь Товариства з обмеженою відповідальністю-компанія "ПУЛЬСАР і Ко" (33016, м. Рівне, вул. Фабрична, 2, ЄДРПОУ 30712238) основний борг у розмірі 83 412,00грн. (вісімдесят три тисячі чотириста дванадцять), 3% річних у розмірі 2 502,35грн. (дві тисячі п'ятсот дві грн. 35коп.) та інфляційні у розмірі 10 843,55грн. (десять тисяч вісімсот сорок три грн. 55коп.) та 1 935,16грн. (одна тисяча дев'ятсот тридцять п'ять грн. 16коп.) судового збору.

Наказ видати після набрання рішенням законної сили.

Повне рішення складено 24.09.2014р.

Суддя В.І. Петрова